

[Fer Federspiel.]

lige organer. Hvad vil det egentlig indebære? Jeg forstår på bemærkningerne — der er egentlig meget lidt begrundelse både i bemærkningerne og i ministerens fremsættelse — at det egentlig nærmest er et prestigespørgsmål, at man gerne vil deltage i det, som med et fint ord kaldes beslutningsprocessen.

Nu er der jo ikke noget selskabsorgan, der er mindre egnet til at give arbejdstagerne, lønmodtagerne, en indflydelse end netop bestyrelsen, for hvad er bestyrelsens opgave? Den er at påse, at den daglige ledelse udfører sit arbejde ordentligt, at budgetterne holdes, at de dispositioner, der træffes, er fornuftige, og en sådan bestyrelse mødes måske en gang i kvartalet. Her kan det naturligvis være interessant for medarbejderne at være med, men dér, hvor medarbejderne har en direkte interesse både i at blive hørt og i at gøre deres indflydelse gældende, det er over for den daglige ledelse, dem, der, om jeg så må sige, har samme funktion i selskabet, som dagligt arbejder, den ene på kontoret, den anden på værkstedet, den tredje måske med at transportere varerne omkring. Det er de organer i selskabet, der har en fælles interesse og har en interesse i at skabe de bedst mulige arbejdsforhold.

Dermed være ikke sagt, at det ikke kan være meget praktisk, at medarbejderne fra tid til anden gør deres synspunkter gældende over for bestyrelsen, så bestyrelsen ikke er orienteret ensidigt fra direktionens side, men jeg tror, man vil stikke arbejdstagerne, lønmodtagerne, i selskaberne en narresut i munden ved at tro, at deltagelse i bestyrelsesarbejdet skaber nogen som helst form for medindflydelse. Tværtimod er det min ængstelse, at det vil spørre for den videre udvikling netop af det, jeg nævnte før, et samarbejde inden for virksomhederne, hvor de forskellige, der arbejder på samme tid med de samme ting, kan få lejlighed til at gøre deres synspunkter gældende over for hinanden.

Dette lovforslag hænger naturligvis i høj grad sammen med spørgsmålet om økonomisk demokrati, og det vil nok være rigtigt, at dette lovforslag i hvert fald ikke på dette punkt gennemføres, før vi har en afklaring af, hvordan spørgsmålet om økonomisk demokrati vil blive løst. Men når ministeren

nu siger, at han venter, der under den nuværende erhvervsudvikling i de kommende år vil blive stigende brug for aktieselskaber, så vil jeg dog alligevel advare og bede ham ikke bare lytte til enkelte organisationer, men lytte til, hvad der sker i erhvervslivet. Ængstelsen for at oprette aktieselskaber, ængstelsen for en udvikling, som ikke er i overensstemmelse med hele det klassiske aktieselskabsbegreb, kan meget vel føre til, at man finder andre organisationsformer. Jeg har i denne forbindelse ikke nævnt loven om anpartsselskaber, for den adskiller sig jo ikke fra aktieselskabsloven på anden måde, end at anparterne ikke kan børsnoteres, men det er højst sandsynligt, at hvis disse forslag presses igennem, så vil erhvervslivet i Danmark blive tvunget til at finde en helt anden struktur. Jeg tror, det ville være en ulykkelig løsning, for der ligger i denne spirende samarbejds mulighed mellem de forskellige implicerede i aktieselskaberne noget, der kan blive til virkelig gavn for dansk erhvervsliv, men der ligger det ikke, hvis dansk erhvervsliv ikke som hidtil har mulighed for at udfolde sig frit uden indblanding fra kredse, der ikke har været med til at skabe selve virksomhederne.

Nordqvist: Udarbejdelsen af forslaget til en ny aktieselskabslov har været en lang og kompliceret affære, og just som ministeren troede, at nu var der klar bane, måtte han erkende, at han havde glemt at tage arbejdsministeren i ed. Jeg skal imidlertid ikke i dag fordybe mig synderligt i de to ministerkollegers divergerende opfattelser, ikke mindst fordi det i hvert fald i dag stiller sig noget usikkert, om arbejdsministeren her i tinget kan skabe flertal for sit forslag om lønmodtagernes medejendomsret.

Vi har imidlertid på bordet fået et forslag, der, om end tilslutningen ikke er ubetinget, i hvert fald er et godt udgangspunkt for det positive udvalgsarbejde, der plejer at kendetegne erhvervsudvalget, som jeg håber vil nå frem til en lov, der vil vise sig at være et fortrinligt instrument for dansk erhvervsliv.

Når ministeren i sin fremsættelse antyder, at der også er tale om en tiltrængt modernisering, må det alligevel være tilladt at gøre en reverens for loven af 1930, der jo, sine mangler til trods, egentlig har fungeret ganske udmærket, selv om enkelte lidt for åben-